

Ivo Stropnik

RAJ NEDOLOČNIKOV

(Fragment iz rkp. Feminina)

"Prišel bo trenutek, / ko boš oslepel od lepote / in boš videl nazaj, / in boš zadovoljen, ker si narejen / iz vsega tega."

(Esad Babačić)

(Na videz grob Feminine;
v prepozmem obljubljanju,
kakšen grozd ji boš na ustnice dal,
se v deliriju trese telo Maskuline:)

*"KRAGULJA ODGNATI", OBNAVLJATI
S SPRAVO med seboj in seboj, vzljubiti njeno mero
čuta, ki vzravna moški tilnik, obrije vrat
in ob vsakem srečanju iztisne z lica ogrc,
ki se je zaredil od poskusov varanja.*

*Prisluhniti kuhinjskemu nožu,
ki se dviga nadte, ker si njen kruh,
prisluhniti perilu v temi, ki slečeno leži
ob pravkar zaliti gredici:
kako se v njem nemirno premetava bitje.*

*

(Maskulina o julijanstvu:)

*ODLOČITI SE ZA ŽENSKO ALI ŽENSKO BESEDO.
Nemogoče je imeti oboje - zaljubljenim v lepoto Grka.
Nositi zimski plašč skozi njeno mesto,*

ponoči sam ležati, oblečen spati.

*Stegniti se za hudičevim ognjem,
prižgati papirnato svečo in v noč vaditi ljubezen;
jo vso razdati med glagole in ženske medmete,
da se jestvina razlije in uleže jezik v jeziku,*

*v spolovilo jezika, tam se oplaja kitica,
verzova hči, in ali se bo ali ne bo spočela,
razsodi materni hod od padarja do zdravnika.*

*Jalovo je, ljubica, v slovenskem jeziku;
kdor ga enkrat zagleda, stopi v red julijanstva.
Odločiti se torej: za žensko? ali žensko besedo.*

*

(Maskulina o hrepenenju:)

*HODITI PO NJENEM MESTU IN MU DATI
POL SENDVIČA, da bo pet minut hranilo svoje golobe,
umazane ptice, ki so se izpraznile na najin mir.*

*Hoditi potolaženo in nepregnano skozi njeno mesto,
da ne bo umikalo cest. Spet izbrskati toliko žerjavice
iz sebe, da trzne živec roke, s katero sva jo milila,
desne roke, ki zgrabi kozarec in napne pero:*

*Nje deviške rose, ki jo mlada čaka
v radostnih vzponih in strasteh,
so svetlobe lačne v padcih hrepenenja.*

*Razgaljena na bele jase čaka volčjih stopinj -
Nikar o lepoti, nikar, ker nama bo živo ušlo hrepenenje!
Hrepenenje nima glasu in mu ne moreš napolniti,
niti prerezati žile, ostane v sanjskem potomstvu,*

*ki nima otrok. Ki se v njem utapljava, škropiva,
naju na koncu po volčje raztrga
in po volčje raznese v brloge osam.*

(Nevtra:)

*VRNILA SE TI BO, VRNILA,
še preden ji do konca skoplješ grob.
Njeni zlati lasje te bodo dosegli,
in bela konjiča bosta z odprto krsto
groteskno zavila do svatovske krčme.*

(Tatjani Messner)

*ZAČETI IZ POPOLNE TEME,
zabrcati in kmalu shoditi.
Poslati v tempelj svoj jezik
ali njegovo nemo, sramežljivo lepoto,
mu tam poiskati prve mladenke,
da ga naredijo mehkega in opojnega,
odločnega in za potrebe žalovanja.*

*Vabiti svoj jezik na zimske počitnice,
da se zbliža z gorsko kmetijo in mlekom,
z mestno lučjo in njegovim posilstvom,
z na očenašu odprtim molitvenikom
in zamejsko korenino, ki je tja čez
pognala od izobilja sokov.*

*Stepsti se z jezikom iz sosednjega kolidža!?
Na Opljuvanem stradati ali pogoltniti svoj jezik?
Slina, slina in jezik na vsakem koraku.*

*Še provocirati to spoznanje; zapriseči se z njim!
Dotakniti se ga z ustnicami kot mere tobaka,
preden pošlješ svoj jezik od sebe do sebe.*
